

Sygn. akt: I Co 508/19

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Sierpcu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Ewa Jarzyńska

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2019 r. w Sierpcu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W.

z udziałem dłużnika M. M.

skarga na czynności komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Płońsku P. P. w sprawie Km 5226/18 z dnia 4 marca 2019

postanawia:

uchylić punkt 3 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Płońsku P. P. w sprawie Km 5226/18 w postaci ustalenia opłaty egzekucyjnej na kwotę 764,22 zł i obciążenia nią wierzyciela (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W..

UZASADNIENIE

W dniu 3 czerwca 2019r do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Płońsku P. P. wpłynęła skarga (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Płońsku P. P. w sprawie Km 5226/18 z dnia 4 marca 2019r w postaci obciążenia wierzyciela w oparciu o treść art. 30 ustawy o kosztach komorniczych opłatą w kwocie 764,22 zł. W przypadku nieuwzględnienia skargi, na podstawie art. 47 ust 1 powołanej powyżej ustawy wierzyciel wniósł o obniżenie przez Sąd wysokości opłaty egzekucyjnej. Uzasadniając swoje żądanie wierzyciel wskazał, iż naliczenie opłaty w związku z umorzeniem postępowania na podstawie art. 824 §1 pkt 2 k.p.c. zostało wydane z naruszeniem dyspozycji art. 30 ustawy o kosztach komorniczych.

W odpowiedzi na skargę Komornik Sądowy wniósł o jej oddalenie. W uzasadnieniu podniósł, iż z uwagi na śmierć dłużnika, postępowanie zostało umorzone. Wobec faktu, iż zgon nastąpił w dniu 13 marca 2018r, a zatem 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji, wszczęcie egzekucji należało w jego ocenie potraktować jako niecelowe i obciążyć wierzyciela opłatą egzekucyjną, zgodnie z treścią art. 30 ustawy o kosztach komorniczych.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 16 października 2018r do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Płońsku P. P. wpłynął wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko M. M.. Sprawa została zarejestrowana pod sygnatura akt Km 5226/18. Pomimo, iż korespondencja skierowana do dłużnika, a zawierająca zawiadomienie o wszczęciu egzekucji została zwrócona bez awizowania w dniu 25 października 2018r, komornik nadal prowadził czynności w

przedmiotowej sprawie. Z informacji uzyskanej z ZUS w styczniu 2019r, ustalono iż dłużnik zmarł 13 marca 2018r, przy czym w aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek dokumentu potwierdzającego ten fakt.

Postanowieniem z dnia 4 marca 2019r postępowanie w sprawie zostało umorzone, zaś wierzyciel w oparciu o treść art. 30 ustawy o kosztach komorniczych został obciążony opłatą w kwocie 764,22 zł.

Zgodnie z treścią art. 30 ustawy o kosztach komorniczych, w razie oczywiście niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego lub wskazania we wniosku o wszczęcie egzekucji osoby niebędącej dłużnikiem komornik wydaje postanowienie o pobraniu od wierzyciela opłaty stosunkowej w wysokości 10% egzekwowanego świadczenia. W takim przypadku komornik nie ściąga ani nie pobiera opłaty od dłużnika, a opłatę ściągniętą lub pobraną zwraca dłużnikowi. Przepisów art. 29 ust. 1-3 nie stosuje się. Przepis ten zmienił dotychczasową regulację art. 49 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji / tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1309 /. Poprzednio mowa była o niecelowym wszczęciu postępowania, zaś obecnie ustawodawca zdaje się dodatkowo ograniczył zakres jego zastosowania wyłącznie do przypadków oczywiście niecelowego wszczęcia postępowania. W uzasadnieniu projektu tej ustawy / druk nr VIII. (...) podniesiono, że ratio legis wprowadzanego rozwiązania stanowi założenie, iż to właśnie wierzyciel posiada najpełniejszą wiedzę o tym, czy zachodzi potrzeba wszczęcia postępowania egzekucyjnego, i o tym, kto jest jego dłużnikiem.

W przepisach brak definicji pojęcia „niecelowości”, dlatego można uznać, że byłoby to wtedy, gdy wierzyciel miałby świadomość lub możliwość dowiedzenia się, że egzekucja nie przyniesie żądanego skutku. Oceniamy bowiem celowość „wszczęcia” w momencie złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji. Zważyć w tym miejscu należy, iż wierzyciel po uzyskaniu tytułu wykonawczego nie ma możliwości ustalenia czy dłużnik w dacie złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji żyje czy nie.

Ponadto, na tle orzecznictwa sądów, stwierdzić należy, iż ugruntowany jest pogląd, iż postępowanie egzekucyjne jest niecelowo wszczęte, jeżeli już w chwili złożenia wniosku egzekucyjnego czynności podejmowane przez komornika nie mogły doprowadzić do zrealizowania obowiązku objętego tytułem wykonawczym, zaś wierzyciel jeszcze przed złożeniem wniosku egzekucyjnego mógł się o tym dowiedzieć i nie składać wniosku egzekucyjnego. Z taką sytuacją mamy niewątpliwie do czynienia, gdy na przykład: dłużnik przed złożeniem wniosku egzekucyjnego spełnił świadczenie będące przedmiotem egzekucji, wierzyciel wszczyna egzekucję przeciwko dłużnikowi, który zmarł przed złożeniem wniosku egzekucyjnego. brak było podstaw do złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji z uwagi na to, że wierzyciel wykorzystał tytuł wykonawczy już wcześniej skonsumowany, tytuł pozbawiony wykonalności albo, jeżeli wierzyciel wszczął egzekucję z majątku dłużnika chociaż posiadał zastaw zabezpieczający pełne zaspokojenie roszczenia, chyba że egzekucja skierowana była do przedmiotu zastawu (uchwała Sądu Najwyższego z 17 grudnia 2010 r., III CZP 93/10).

Warto również zwrócić uwagę, iż w ocenie Sądu argumentacja zawarta w powołanej powyżej uchwale Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2010r jest nadal aktualna, mimo iż wydana w czasie gdy obowiązywał jeszcze przepis art. 49 ust. 4 ustawy o komornikach sądowych. Należy bowiem podkreślić, że oba te przepisy posługują się określeniem „niecelowego wszczęcia egzekucji” tak więc trudno jest zakładać, by interpretacja tego zwrotu mogła być różna / oczywiście mając na względzie to, że art. 30 ustawy o kosztach komorniczych jest bardziej restrykcyjny, gdyż stanowi on o „oczywiście niecelowym wszczęciu egzekucji”/. Jak to już wyżej wskazano przepis ustawy o komornikach sądowych posługiwał się pojęciem „niecelowego wszczęcia egzekucji” i właśnie to pojęcie zostało wyjaśnione we wskazanej uchwale Sądu Najwyższego. Wynika z niej, że określenie „niecelowego wszczęcia egzekucji” nie zostało sprecyzowane w przepisach prawa, tak więc w tym zakresie to komornik powinien podjąć decyzję czy postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte celowo. Należy jednak pamiętać, że skoro ustawodawca wprowadził pojęcie „celowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego”, to jego znaczenie może być ustalane i rozważane tylko w takich sytuacjach, w których postępowanie egzekucyjne jest dopuszczalne. W języku polskim „niecelowy” to taki, który nie prowadzi do celu, nie jest przydatny, nie daje efektów, daremny, zbędny. Tylko takie postępowanie egzekucyjne, które po wstępnym badaniu wniosku okaże się dopuszczalne ze względu na przesłanki podmiotowe i przedmiotowe może być wszczęte i prowadzone celowo lub niecelowo. Jeśli prowadzenie postępowania w konkretnych okolicznościach nie jest

dopuszczalne i zachodzą podstawy do jego umorzenia, to nie ma podstaw do rozważań nad celowością prowadzenia tego postępowania.

Mając na uwadze te rozważania Sądu Najwyższego, trzeba się zgodzić ze skarżącym, iż w przypadku śmierci dłużnika, która nastąpiła przed wniesieniem wniosku egzekucyjnego, mamy do czynienia z egzekucją niedopuszczalną / a nie niecelową /, stąd też przepis art. 30 ustawy o kosztach komorniczych nie może mieć zastosowania w przedmiotowej sprawie.

Stąd też orzeczono jak w sentencji.

Z/ odpis doręczyć pełn. wierzyciela i Komornikowi.